

Womhaj Bóh!

Cyklo 33.
13. augusta.

Lětnik 3.
1893.

Szerbske njedzelske łopjenka.

Wudawaju ƚo kóždy ƚobotu w Esmolerjez knihicziŝczetni w Budyschinje a ƚu tam dostacź ƚa ŝchwórtlětnu pŝchedpłatu 40 np.

11. njedzela po ƚwi. Trojizy.

Mat. 5, 33 ƚl.: „Dale ŝcze teź ƚłyŝcheli, ƚo ŝtarym je prajene: ty ƚo njedyrbiŝ njeprawje roczić a dyrbiŝ Bohu twoju pŝchibahu dzerzecź. Ale ja pať wam praju, ƚo byŝcze ƚo niczo njeroczełi — ale waŝcha rěcź budź haj, haj, nē, nē, ŝchtoź wyŝche je, to je wot ŝleho.“

Trojate je nam w tychle Anjeŝowych ƚłowach ƚasane. Kŝcheczijan ma ƚo hladacź pŝchibahanja we wŝchědnym žiwjenju. To je to prěnje. Ani na njebio, ani na ŝemju, ani na Jeruŝalem, ani na głowu njedyrbiŝ ƚo roczić, praji tón Anjeŝ. Wŝcho tajke roczenie je roczenie ƚa Boha. Njeje niczo hinajsche, hacź hdyź teź ty ƚo na ƚwoju czeŝcź abo na ƚwoje žiwjenje rocziŝ. Kŝcheczijan, kiź je ŝ prawdy a lubuje prawdu wyŝche wŝcheho, njetreba woŝebiteho ŝawěŝczenja, ƚo prawdu rěczi. Wjele ŝterje je huŝto roczenie a wobtwjerdzenie najŝnaduiŝchich wězow ŝ pŝchibahu teź we wŝchědnym žiwjenju wopokaŝmo, ƚo w tym, kiź to cziŝni, wjele prawdy a wěrnocze njeje. Duź mudry Sirach praji: Nunje jało wotrocźk, kiź huŝto ŝchwifany je, bjeŝ módrjenzow njeje, tať teź wot hrěchow cziŝty bycź njemóže, kiź ƚo huŝto roczi a Boże mjeno wužiwa (23, 12) a Salomon praji teho runja: Njebudź nahły ŝe ƚwojej hubu a njeđaj w ƚwojej wutrobje ƚo pŝchewatacź, ƚo nēŝchto rěcziŝ pŝched Bohom, pŝchetoź Bóh je w njebjeŝach, a ty ƚy na ŝemi, dha njech je twojić rěczow mało. (Prěd. Sal. 5, 1.) A tón, kiź je wjazy hacź Salomon, tón Anjeŝ wŝchittlich knjeŝow, praji ƚ ƚwojej woŝadze: Waŝcha rěcź budź haj, haj, nē, nē.

Wy, kiź ŝcze wŝchudžom a wŝchittón czaŝ wěrnocź rěczecź ŝwuczeni, wam wěrja teź bjeŝ woŝebiteho wobŝwědczenja, wam wěrja dla ŝprawnoŝcze a ƚwěrnocze waŝcheje wutrobje, dla czeŝczedoŝtojuŝcze waŝcheho mjena.

ŝa tym ŝtejecź pŝchede wŝchittim, ƚo by wěrnocź waŝcheje wutrobje najrjeŝŝcha czeŝcź a pycha była, wěrnocź teho, w kotrehoź erczi njeje ƚo žane jebanje namała, jeno ƚwěrnocź a ŝprawnoŝcź. Potom njebudze wam treba, we wŝchědnym žiwjenju ŝ roczenjom waŝche ƚłowa wobŝwědczecź a poŝylnjecź.

Kŝcheczijan pať pŝchibaha, hdyź wyŝchnoŝcź ƚebi to žada, ŝ dobrym ƚwědomnjom. To je to druhe, ŝchtoź ƚebi ƚwěru do wutrobje ŝapibajmy. Wyŝchnoŝcź wŝchaf je Boža ƚłuzobniza a ma prawo, ƚebi pŝchibahu žadacź. Pŝchibaha cziŝni, ƚoź liŝt na Hebrejskich praji (6, 16), ƚóŝ wŝcheje ŝwadny, pŝchetoź tón, kiź ƚo pŝchibaha, powoła ƚo na Boha, kiź je ƚam wěrnocź a wěŝtoŝcź. Tón, kiź ƚo pŝchibaha, wupraji: tať wěŝcze, hacź ja do Boha wěrju, kotrehoź pomoz ƚebi w žiwjenju a w ƚmjerczi žadam, tať wěŝcze hacź wēm, ƚo je wón naŝch wumóžnik a ƚudnik, tať wěrne je moje ƚłowo, njech je praju jało ƚwěđk abo jało wojat abo jało jaŝtojniť. Tón trojenicźki Bóh, na kotrehoź dyrbja cze ƚŝi ŝbėhnjene porŝty dopomnicź, ƚłyŝchi twoje ƚłowa a budze kóždy nje wěrnocź czeźto domapytacź. Tón Anjeŝ Jeŝuŝ Khryŝtuŝ, kotrehoź ŝbóžnyhczinjaze mjeno ty pŝchi wobŝamknjenju ƚwojeje pŝchibahi pŝchitajŝch, njebudze tebi ƚ ŝbóžnoŝczi pomhacź, jeli ƚo ƚo nje wěrnie rocziŝ. Dobre ƚwědomnje ŝachowacź, hdyź mamy ƚo pŝchibahacź, to njech je naŝcha najwjeŝŝcha ŝtarocź. ŝtroŝtneje ƚmēŝch ƚo

